

Trochu jiná káva

Text: Tomáš Kúdela | Foto: Autor

V první půli října vystavil jihlavský mořeplavec Tomáš Kúdela svoji plachetnici zatěžkávací zkoušce. Z italského pobřeží se vydal na ostrov Elba a dále kolem Korsiky. Jak říká, podzimní Tyrhénské moře je trochu „jiná káva“ než letní rekreační plavby.

Cíl plavby, která se odehrála v termínu 2.–12. října, byl Tomášovi od začátku jasný, zažít adrenalin z rozbouřeného moře.

Podzimní plavba kolem Korsiky je o poznání náročnější než letní obeplouvání. Nežřídka kolem ostrova vanou větry o rychlosti ke 40 uzlům. To už je hranice vichřice. Korsika je navíc specifická v tom, že nenabízí moc

záchytných bodů v podobě přístavů. Jak posléze dodává, plavba pro něj byla výjimečná i v tom, že poprvé vyzkoušel svoji plachetnici v ostrém provozu. Doted se totiž plavil na charterových lodích. S vlastní plachetnicí Delfia 40, Ocean Journey, už byl na Korsice a Sardinii v létě, ale to zde fouká o poznání méně a silný vítr je spíše výjimkou.

Plavba měla ale ještě jedno další specifikum. V posádce totiž byli jednak lidé, kteří se nikdy neplavili, ale zároveň se připojili i ti, kdo už nějaké zkušenosti měli. Tři z posádky dokonce u Tomáše složili praktickou část kapitánských zkoušek. Posádka byla pětičlenná a skutečně různorodá. Všichni dopředu věděli, že pojedeme třeba den, noc a den v kuse, a budou se muset střídat při řízení lodi ve směnách.

Do plánu plavby ale raději na začátek zahrnul přistání na ostrově Elba. Ne každý se totiž samozřejmě rychle aklimatizuje na delší pobyt na palubě. Na Elbě si posádka malinko odpočinula, přespala na kotvě a mohla následně ráno vyrazit vstříc korsickým břehům. Chtělo by se říci, že na začátku plavby Tomášově plachetnici počasí přálo, vál totiž vítr o rychlosti asi do 20 uzlů. Výprava ale čekala od plavby adrenalin, takže počasí bylo spíš až příliš klidné. Ovšem i zmíněného napětí se pasažéři dočkali během třetího dne, kdy přišel silnější vítr.

2. 10.–3. 10. Roma Nautilus marina

– ost. Elba jih Golfo di Campo 123 NM / 25 hod.

Vypluli jsme 2. 10. 2013 z Říma z Nautilus mariny na ostrov Giannutri 68 NM. Zátoka, kterou jsem použil v létě (Giannutri 11° 06' 12" E / 42° 14' 51" N), se nyní ukázala jako nevhodná. Vítr fouká z jihovýchodu 17 kn a vzhledem >>>

k použitelné hloubce 20–23 m na kotvení kotva již nedrží při max. délce 50 m řetězu. Pokračujeme dále dalších 55 NM na ost. Elba, kterého dosahujeme po 25 hodinách plavby.

Elba – zátoka z jihu Golfo di Campo, házíme kotvu na rozlehlé mělké vodě 6 m před malým místním přístavem 10° 14' 41" E / 42° 44' 42" N. Posádka jede člunem do pizzerie na nábřeží povečeřet. Zátoka je dobře chráněná proti větrům jihozápad, sever až východ. Je prostorná a v sezóně se sem vejde hodně lodí. Dno písčité. Kotva Kobra2 dobře drží.

4. 10.–4. 10. ost. Elba jih Golfo di Campo – Saint-Florent 73 NM / 15 hod.

Ráno pokračujeme ke Korsice. Fouká ze severu a v průběhu dne se vítr stáčí na severovýchodní a sílí z původních 23 uzlů, kdy večer dosahuje 40 uzlů. Dosahujeme severního okraje Korsiky a dále ji obeplouváme ze západu. Hledám bezpečné kotviště na noc ze západní strany, které bude kryté proti větru a vlnám. Nakonec volím velikou a rozlehlou zátoku Golfe de Saint-Florent u města Saint-Florent. Je sice krytá proti severovýchodnímu větru, ale poryvy větru zde dosáhly až 42 kn a zvedaly vlny až do 3 metrů. Vzhledem k velmi malé hloubce a rozlehlému prostranství je bezpečná i pro kotvení v tomto větru. Spouštíme kotvu na hloubce 6 m 09° 18' 30" E / 42° 41' 37" N. Dno je písčité, porostlé travou a poryvy větru o rychlosti 42 uzlů po 30 minutách vytrhly kotvu.

Sleduji na GPS, že splouváme, a když se po 300 metrech kotva znovu nechytila, dávám rozkaz k jejímu vytažení. Je celá obalená mořskou travou. Čistíme ji, vracíme se na hloubku 6 m a znovu spouštíme. Teď již Kobra2 spolehlivě drží celou noc a díky kotevnímu alarmu mohu klidně spát. Původní kotva Bruce 15 kg, se kterou jsem kotvil v létě, přestávala zde na písčitém dne držet loď již při větru 20 uzlů, a proto jsem ji nahradil Kobrou2 12 kg, která se ukázala pro zdejší dno výrazně lepší.

5. 10.–5. 10. Saint-Florent – Calvi 40 NM / 10 hod.
Ze Saint-Florent vyplouváme hnání zadním severovýchodním větrem, který zeslábl na příjemných 15–20 kn. Odpoledne přistáváme v přístavu Calvi. V letní sezóně zde v přístavu nebylo volné místo a bylo možné použít bóji před přístavem za 30 EUR/den. Nyní

v říjnu je u mol mnoho volných míst a na mé volání VHF radiostanicí večer (21 hod. ZT) nikdo nereaguje, a tak si sami volíme místo a vyvazujeme se na mooringu zádí k molu. Jdeme na prohlídku malebného přístavního městečka, večeríme v přístavu s výhledem na vyvazané lodě a v noci procházíme hradby starobylé pevnosti. Po návratu na loď opouštíme přístav a trénujeme manévr vyvázání se k bóji před přístavem 08° 45' 45" E / 42° 33' 46" N. Ani zde si nás druhý den ráno nikdo nevšímá, stání na bóji přes noc bylo nyní zdarma.

Tady ale další obeplouvání ostrova mírně zkomplikovala událost na palubě. Každý plavbu snáší zkrátka jinak. Navíc to bylo opravdu náročnější v tom, že jsme fungovali ve směnách a moře bylo rozbouřenější. To jsou pak situace, kdy se projeví spousta věcí. Na palubě jsme

měli člena, který má potíže se spánkem a při pohybech lodi zvláště na kotvě špatně spal. To jsem však v té době nevěděl. Po třech dnech už byl proto velmi unavený, ale přesto pořád nedokázal při houpání vln usnout. V přístavu u města Calvi už byl tak vyčerpaný, že chtěl úplně opustit plavbu a vrátit se domů suchou cestou. To by ale pro nás byl veliký problém, protože bych zbyl já a čtyři členové posádky. To by nás bylo málo na střídání, kdy byly směny kvůli bezpečnosti po dvojicích. Podařilo se mi s ním problém probrat a nalézt řešení, že si na pevnině odpočine a sejdem se v dalším přístavu, v Bonifaciu.

6. 10.-7. 10. Calvi - Bonifacio 109 NM / 24 hod.

Calvi opouštíme v poledne následující den a plujeme do následujícího poledne jižním kurzem kolem západního pobřeží

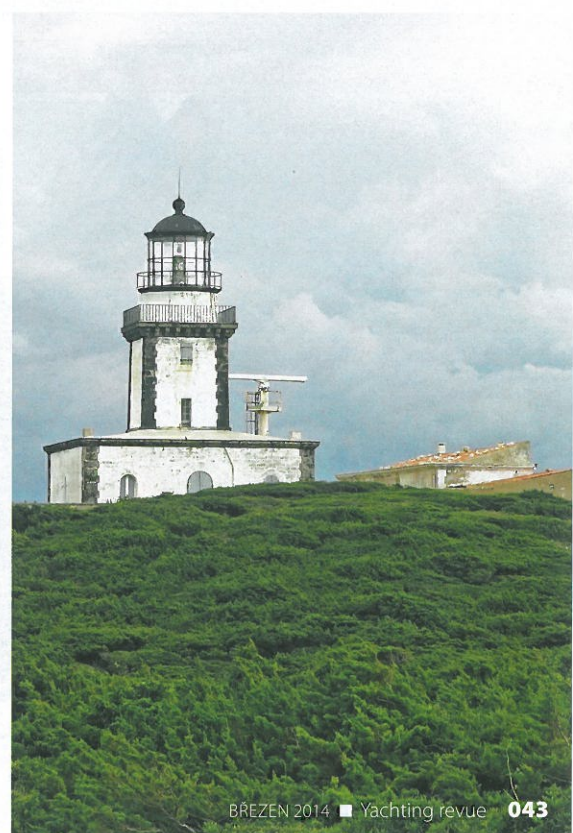
Korsiky, které zde skýtá nádherné pohledy na načervenalé strmé útesy vystupující kolmo z mořské hladiny. Pohánění zadním větrem 20 uzlů, který ve 4 hodiny ráno ustává, a pak pohánění motorem, připlouváme další den do historického města Bonifacio. Opět citelný rozdíl proti letní sezóně je ten, že je dostatek místa v přístavu a můžeme se zde vyvázat u mola za cenu 58 EUR/den. V létě jsem našel místo jen v severní zátocě, kde jsou mooringy a na břehu ve skále kovová oka pro vyvázání – pozor při couvání na mělkou vodu u břehu, vyvazovací lana je třeba použít dlouhá a někdo s nimi musí doplavit na břeh. Starobylé město postavené na skále určitě stojí za návštěvu a výlet k majáku na jižním útesu je krásnou procházkou, nabízející mnoho krásných pohledů na město a bílé útesy.

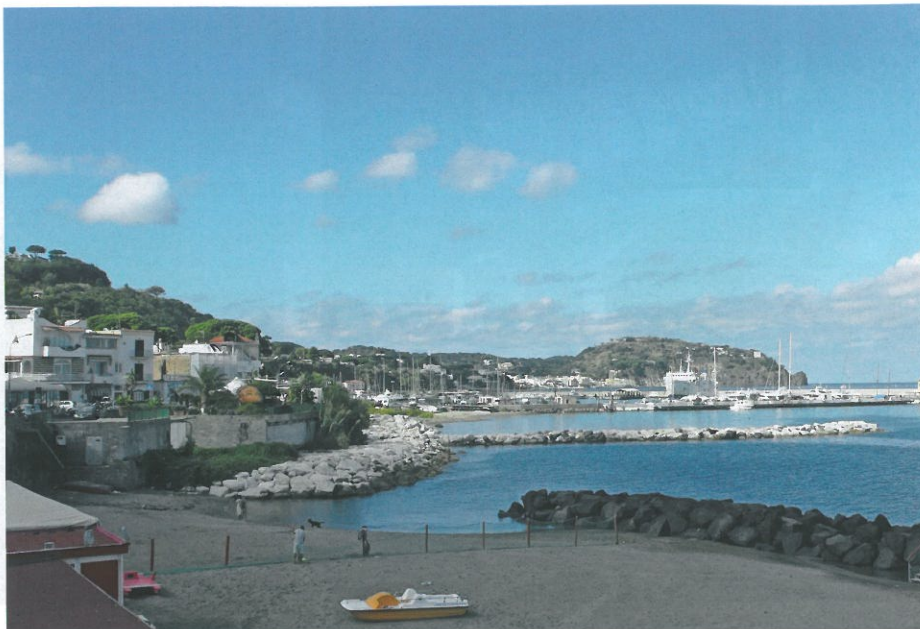
Právě Bonifacio připravilo pasažérům příjemný výlet. Městečko je totiž schované v úzké zátocě. Kolem pobřeží se rozkládají bílé útesy. Nad městem se pak tyčí rozlehlá pevnost a poblíž je i maják, kam si posádka vyšlápala pěšky. Západní pobřeží Korsiky je obecně velmi lákavé a nabízí spoustu unikátních výhledů na strmé bílé útesy.

8. 10.-10. 10. Bonifacio

- ost. Ischia 230 NM / 50 hod.

Následuje offshore etapa z Bonifacia napříč Tyrhénským mořem na ostrov Ischia, známý termálními lázněmi. Vítr se změnil na západní, tedy pro nás opět zadní vítr, o rychlosti do 14 uzlů. Ale po značnou část této etapy fouká jen do 9 uzlů, gena se vlivem houpání lodi od vln vylévá, a tak aplikujeme spinakerový peň ke stabilizaci tvaru geny. Chvillemi vítr téměř ustává >>>

a přichází chvíle pro motor. Na ostrově Ischia přistáváme v maríně Casamicciola a jdeme se pořádně prohřát do termálních lázní v bazéncích teplých až 40 °C. Jak název napovídá, léčí se tady obtíže pohybového aparátu.

11. 10.–12. 10. ost. Ischia – Řím, Nautilus marina 113 NM / 24 hod.

Poslední etapa je už téměř bez větru na motor. Ale po vyplutí z Ischie 5 NM před ostrůvkem Ventotene se obloha zatahuje, z mraků visí „vemena“ a z jednoho z nich asi 1 NM před námi vzniká malé tornádo, které vytváří vír sající vodu z moře. Pohybuje se

na severovýchod, a tak nemusíme měnit kurz a bezpečně nás míjí kolem našeho pravoboku. Dne 12. 10. 2013 končí plavba v maríně po uplutí 790 NM za 149 hodin čistého času plavby. Z toho 280 NM bylo za použití motoru.

Posádka si navíc vyzkoušela během cesty na Ischii jednu dnes už téměř raritu, určení polohy pomocí sextantu a tabulek. Touto historickou metodou se jim povedlo určit polohu s odchylkou asi 30 kilometrů. Za sebe jsem zároveň rád, že jsem loď vyzkoušel při náročnější plavbě. Úplně nejcennější je pro mě ale zpětná vazba, kterou jsem od pasažérů dostal. Jeden z nich třeba přijal za své

moje motto, že moře léčí. Posádka se celkově postupně zklidnila, lidé se dokázali uvolnit a oddat se určité formě rozjímání. Moc mě vždycky těší, když vidím, jak se lidé postupně otevírají.

Aktuálně už plánuji jarní přeplavbu z Říma do Atén a letní plavbu po řeckých ostrovech, která bude spíše klidnější se zastávkami na koupání. Pomalu se začíná i rýsovat výprava přes Atlantik.

www.tomaskudela.cz

Posádka

Kapitán: Tomáš Kúdela

Šárka Bricier, Petr Žurek, Robert Plk, Vít Bohm, Zbyněk Brychta

